பிரஜானுகூலன்.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

1904-06
VI-2

பருவம் I. } 1904 ஹு எப்பிரல் மீ 17 உ { இலக்கம் I.

பிரஜானுகூலன்.

உலகத்தில் சுய இச்சை சுவாதீனம் என்ற பொருளையே அதிகவிலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். அது சகலத்திற்கும் மேன்மையானது. அதற்கொப்பாக உலகில் ஒன்றுமில்லை. அதிகசிலாக்கியமானதும் யாவரும் ஆசிக்கப்படத்தக்கதுமான பொருள். உழுதுண்டு வாழ்வோருக் கொப்பானவர் உலகிலொருவருமில்லை. பத்திராதிபர் பதவிக்கு சமானமானது உலகிலொன்றுமில்லை. அரசன்முதல் சகலத்திராளும் உழுகிறவனிடமிருந்தே ஜீவாதாரமான தானியங்களைப்பெறவேண்டும். உலகில் சகலமான பேர்களும் பத்திராதிபர்களுடைய தயவைக்கோறி அவர்களால் தங்கள் புகழ்ச்சி பூரணசந்திரனைப்போல் எங்கும் பிரகாசிக்கவேண்டுமென்று பெரும்பிரயத்தினங்கள் செய்துவருவார்கள். உழுவதற்குச் சொந்த நிலமிருக்கவேண்டும். பத்திராதிபருக்கும் கொஞ்சம் சொந்த முதல் இருக்கவேண்டும். சொந்த நிலமில்லாதபக்ஷத்தில் குத்தகைக்காவது நிலம் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். பத்திராதிபருக்குக்கைப்பொருளில்லாவிடினும் கொஞ்சம் கடனாவது வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். குடியானவனுக்கு சொந்த ஏர் இருக்கவேண்டும். அதில் அதிக சௌக்கியமுண்டு. தன் வேலை முடிந்தபிறகு வாடகைக்கும் தன் கலப்பை மாடுகளை விடலாம். பத்திராதிபருககு சொந்த அச்சாபீசு இருந்தால் பத்திரிகை சுகமாய் நடத்தக்கூடும். பத்திரிகைவேலை தீர்ந்தபிறகு அச்சாபீசில் வேறு கூலிவேலைகளையும் செய்யலாம். வாடகை ஏர்வாங்கி உழுகிறவர்களின் பிழைப்பும், வேறு அச்சாபீசில் பத்திரிகை அச்சுப்போடுகிறவர்களுடையபிழைப்பும் ஆதாயமற்றது. தன்சமயத்திற்குஉதவாது. தன் சொந்த சாகுபடியையும், தன் சொந்த அச்சாபீசு வேலைகளையும் முன்னாடி பார்த்துக்கொண்டு பிறகு ஏரை வாடகைக்கு விடுகிறதும், அசசாபீசுகளில் பிறத்தியார் வேலைகளைச்செய்வதும், சாதாரணமாய் நாம் காணக்கூடிய விஷயங்கள். வாடகைக்கு ஏர்வாங்கி உழுவதுபோல் வேறு அச்சாபீசில் பத்திரிகைகளை அச்சுப்போடவேணும். சதா கண்பார்வையில்லாத நிலம் நல்ல பலனைக்கொடுக்காது. அதுபோல் பத்திராதிபருக்கு அதிக பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். கிருமாதிபதிகள் பெருமை பாராட்டக்கூடாது. அதுபோல்

பத்திராதிபர்கள் மிகவும் அடக்கமாயிருந்து தாழ்மையானவார்த்தைகளையும் பாஷைகளையும் எப்போதும் எந்த இடத்திலும் உபயோகப்படுத்துதல் அவசியம். தன்னை உயர்த்திக்கொள்ளுபவன் தாழ்த்தப்பட்டு தன்னைத்தாழ்த்திக்கொள்ளுகிறவன் உயர்த்தப்படுவான் என்பது உண்மையன்றோ! கிராமாதிபதி சகலருக்கும் உபகாரியாயிருந்து எல்லோரையும் அனுசரித்துக்கொண்டு கிராமகட்சி பிரதிகட்சிகளிலும் சேராமல், கலகங்களில் தலையிட்டுக்கொள்ளாமலும், மிஞ்சினகாரியங்களில் பிரவேசிக்காமலும் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டும். அதுபோல் பத்திராதிபர்களும் பொது நன்மைக்குரித்தான விஷயங்களில் சதா தன் புத்தியைச் செலுத்தி பிரஜானுகூலனென்ற பெயரை வகிப்பதற்கு வேண்டிய நற்கிரியைகள் அனைத்தையும் செய்து தன்சகபாடிகளும் ஏககாலவாசிகளாயுமிருக்கும் தன்சகோதர பத்திராதிபர்களுடன் போட்டிபோடாமல் சர்க்கார் ஆக்ஞா சக்கரத்துக்குள் அடங்கி "சக்கரநெறி நில்" என்றவிதிப்படி நடந்து நமதுஎட்வார்ட் இராஜேந்திரன்சிங்கக்கொடியின்கீழ் அமர்ந்து வாழும் சகலகுடி ஜனங்களின்பேரில் எவ்வித தூஷணம் அல்லது அவதூறான வார்த்தைகளைப்பத்திரிகையில் பதிப்பியாமலும் பத்திரமாயிருக்கவேண்டும்.

நாம் செய்யக்கூடிய வேலையை இனி ஒருவரைப்பார்க்கச் சொல்லுவது ஒரு சொட்டு. "உடையவன் கண்ணோடாப் பயிர் அழியாதா" என்ற பழமொழிக்கிணங்க நேரில் கண்பார்வையில்லாத வேளாண்மை பாழே. பத்திராதிபர் நேரில் தானே சகலத்தையும் நன்றாய்ப்பார்க்கவேண்டும். பயிரிடுவோர் காட்டையெரித்து வேர்களை அகற்றி புதரைக்கொளுத்தி கரம்பு திருத்தி விதை விதைத்து நீர் பாய்ச்சி பட்டிமேயாமல் வேலிகோலிக்காத்து பயிர் தழைத்து முழுப்பலனை அடைவதுபோல் பத்திராதிபர் பலவிஷயங்களிலும் தன் சித்தத்தைச்செலுத்தாமல் சகலத்தையும் தியாஜ்ஜியம்செய்து பிரஜானுகூலன் என்ற ஒரு கங்கணத்தைபட்டும்கைதனிலே கட்டிக்கொண்டு வஞ்சனை பொய் கடினசித்தம் இதுகளைத்தன் வழியில்வராமல் தடுத்து உண்மை என்ற ஊன்றுகோலை பக்குவமாய்ப்பிடித்து விஷயாபல்லியங்களை வெறுத்து சாந்தசித்தர்களாய் ஞானத்தையும் முக்தியையும் பெறுதல்போல் பத்திரிகையைப்பூர்த்தி செய்வார்கள். பயிர்களுக்கு களைபிடுங்குவதுபோல் குற்றமுள்ளதும அசூயையானதும் அனவசியமானதுமான வர்த்தமானங்களைப்பதிப்பியாது நீக்கிவிடவேண்டும். பயிரிடுவோர்களுக்கு காரியஸ்தர்கள் சகபாடிகள் வேண்டும். பத்திராதிபருக்கு நிரூபநேயர்களும் உபபத்திராதிபர்களும் வேண்டியதாயிருக்கும். தண்ணீரும் குப்பையும் மழையும் தழையும் பயிரிடுவோர்களுக்கு அவசியம்வேண்டும். பத்திராதிபர்களுக்கு சந்தாதாரர்களும், செய்யாமற்செய்த உதவி, அதாவது பிரதிஉபகாரத்தை எதிர்பாராதீயும் போஷகர்களும் வேண்டியதவசியம். விவசாயத்திற்கு முதலில் விதை தேவை. பத்திரிகைகளுக்கு பிரதமபிரயத்தினமாகிய நோட்டீகள் போட்டோ அன்றேல் பிரசங்கம் செய்தோ எங்கும்பிரசித்தப்செய்யவேண்டும். வரப்பு உயர்ந்தால் தாராளமாய் தண்ணீர் கட்டிககொள்ளலாம். தெய்வபக்தி, பொதுநன்மை, பொழுதுபோக்குவதற்கு மனோல்லாசமாயுள்ள வர்த்தமானங்களாதியவைகள் பத்திரிகைகளில் அடங்கியிருக்குமாகில் அதிக சந்தாதாரர்கள் அதிக சீக்கிரத்தில் சேருவார்கள். யாவரும் அபிமானித்து ஆதரிப்பார்கள். நிலத்தின்தரம் வளர்ந்துக்குத்தக்கபடியும் உழைப்புக்குத்தக்கபடியும் விளைவுகாணும். பத்திரிகையின் அளவு சந்தா, அதில்கண்டிருக்கும் வர்த்தமானம் இதுகளுக்குத்தக்கபடியேசர்க்குலேசனும் ஆகும். பயிரிடும்வே

லை பட்டணங்களுக்கருகில் இல்லாமல் எட்டியிருக்கும் பட்டிக்காடுகிராமங்களில் நடந்துவரும். பத்திரிகைகளும் அநேகமாய் பயிரங்கமான இடங்களில் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. (பயிரங்கமான இடங்களில் இருப்பின் அதிக நன்மைதான்.) எங்கிருந்தாலும் சகஜமாய் சகலரும்வந்து வாங்கி வாசிப்பார்கள். குன்றுமணிகுப்பையில் கிடந்தாலும் அதின் நிறம் மாறாது. "நாட்டறிந்த பார்ப்பானுக்குப்பூணூலேன்?" நிலங்களுக்கு கதிர் முற்றுகிறவரையில் அன்றாடம் கண்காணிப்பும் அறுவடைகாலங்களில் விசேஷக்கவனிப்பும் வேண்டியதவசியம். அதுபோல் தினவர்த்தமானம் கடிதப் போக்குவரத்துக்களைக்கவனிக்கவேண்டியதுடன் பத்திராதிபரும் அப்போதைக்கப்போது நிகழும் சம்பவங்களைப்பற்றி சங்கிரகமாய் எழுதிவரவேண்டும். நீர் பாய்ச்சல் நீர் இறைத்தல் செய்வதைப்போல் சிற்சில சமயங்களில் அதிகவேலையுண்டானால் கூலிக்கு ஆள்களை அமைத்து அவசரவேலைகளை நடத்திவரவேணும். "பருவத்தே பயிர்செய்." "நாடோப்பனசெய்," "அடுத்தகைபார்த்துண்ணு" என்பதைப்போல் முக்கியமான பத்திரிகைகளைவரவழைத்து அதில்கண்ட சங்கதிகளைப்பொறுக்கியெடுத்து மற்ற பத்திரிகைகளின் மாதிரியாக சகலசமாசாரங்களையும் அமைத்து அன்றன்று நிகழும் உள்ளூர் வர்த்தமானம் நீதிவிசாரணைத்தீர்மானங்கள் ஆகிய இதுகளையும்சேர்த்து பத்திரிகை பதிப்பிக்கவேண்டும். அறுவடைகாலம் வந்ததானால் கதிர்களை அறுத்துப்போர்போட்டு போர் அடித்து நெல்லையும் பதரையும் வேறாகச்செய்து தானியராசியாக்கி களத்துமேட்டில் ஒன்று சேர்த்து பிறகு தானியத்தை வீட்டிற்குக்கொண்டுவந்து குதிர்களில் போட்டு எலி பெருச்சாளிகள் அழித்துவிடாமலும் நெல்லை அந்து ஊதாமலும் பத்திரப்படுத்துவதுபோல் "புரூபு" காகிதங்களைத் திருத்தி அச்சடித்து காகிதங்களை அடுக்கி அதை மடித்து விலாசங்கள் எழுதி தபாலாபீசில் கொடுத்து விலாசப்படி அவரவர்களுக்கு பத்திரிகைகளை சேர்ப்பிப்பார்கள். பூனைகள் திருட்டுத்தனமாய் சோறு, பால், நெய், முதலிய தின்பண்டங்களைத்திருடித்தின்பதுபோல் பத்திரிகைத்திருடனும் உண்டு. இவர்களின் சாமர்த்திய திருட்டைக்கண்டுபிடிப்பது மிகவும் பிரயாசையே. நிலங்களில் துரைக்கட்டை விழுவதும் தண்ணீர் சேதமுண்டாகி நட்டுப்பாழ் வெள்ளப்பாழ் ஆவதுமுண்டு. அதுபோல் இரக்கமற்ற சந்தாதாரர்கள் ஏழைப்பத்திராதிபருடைய சந்தாவைக்கொடாமல் நிறுத்திவைத்துக்கொள்ளுவதுமுண்டு. முகதாக்ஷண்ணியத்திற்கு கைம்பெண் கர்ப்பவதியானகதைபோலும் "இத்தனை பெரிய மனிதன் என் கையைப்பிடித்தால் நான் எப்படிமாட்டேனென்று சொல்லுவேன்" என்பதுபோல் முகதாக்ஷண்ணியத்திற்குப் பத்திரிகைகளை கடனுக்குக் கொடுத்து ஏமாந்துபோவதும், பெரியமனிதர்கள், நாணயஸ்தர்கள் என்று நம்பி கையிலிருந்து தபால்கூலிகொடுத்து கடனுக்குப்பத்திரிகையைஅனுப்பி கைநஷ்டப்படுவதுமுண்டு. க்ஷௌரம் செய்யவும், வெள்ளைவெளுக்கவும், பானைசட்டி செய்துகொடுக்கவும் கலப்பைமுதலிய ஆயுதங்கள் செய்யவும்; அம்பட்டன், வண்ணான், குசவன், கம்மாளன், இவர்களுடையவும்; வள்ளுவன், புரோகிதன், பள்ளுபறையர், ஜோகிஜங்கம் இவர்களுடையவும்; பண்ணைக்காறனுடையவும் சுதந்திரங்களைக்களத்துமேட்டிலேயே கொடுத்துவிடவேண்டும். அதுபோல் அநேக நிருபநேயர்கட்கும் சகோதரபத்திராதிபர்கட்கும் இலவசமாய் பத்திரிகைகளைக்கொடுத்து அதற்குப்பதிலாய் அவர்கள் பத்திரிகைகளைப்பெற்றுக்கொள்ளுவது வழக்கம். மாதிரிக்கு நெல்லு கேட்டால் எப்படி குடியானவன் தரவேண்டுமோ அப்படியே மாதிரி பத்திரிகை கேட்டால் பத்திராதிபரும் தரவேண்டும். எவ்விதகாரணத்தைக்கொண்டும் சர்க்கார் வாசித

SL
3m 21192, 004   004.1-2

வைச்செலுத்தத்தவக்கப்படக்கூடாது. எவ்விதகாரணத்தினாலேயும் பத்திரிகை பிரசுரஞ்செய்து சந்தாதாரர்கள்முதலிய பலபேர்களுக்கும். அனுப்புவதைத்தவக்கப்படுத்தல்கூடாது. அதிகசெழுப்பினால் அதிக மானல் செழிப்பு குறைவானால் மானல் கம்மி. பத்திரிகையை ஆதரிப்போர்கள் அதிகமாயிருந்தால் அதிகசந்தாதாரர்கள். இல்லேல்குறைந்தசந்தாதாரர்களே. பயிரிடுங்குடியானவன் அந்தத்தொழிலைத் திடீரென்று விட்டுவிலகுவது கஷ்டம். பத்திராதிபரும் திடீரென்று பத்திரிகையைப் பதிப்பிக்கும் வேலையை விட்டு விலகுவது கஷ்டமாகவே யிருக்கும். பயிரிடுகிறவனுக்கு பலகடன் சமுசாயிகள் உண்டு. அதுபோல் பத்திராதிபருக்கும் காகிதம் முதலிய பலவித ஸ்டேஷனரி, அச்சுக்கூலி ஆள்மாகாணசம்பளம் இதுபோன்ற பல சமுசாயிகள் உண்டு. சர்க்கார் வாயிதாவைக்கடன் வாங்கியாவது முன்னரே கொடுத்துவிடவேணும். சாவிவஜா சில சமயங்களில் தள்ளிக் கொடுப்பதுமுண்டு. அருவடைகூலி அப்போதே கொடுக்கவேணும். நெல்வட்டி மகசூல் காலத்தில் அளந்துவிடவேண்டும். பிரயாசைக்குத் தகுந்த பலனுண்டு. நிலத்திற்குத்தகுந்த விளைவு. அதுபோல் தபாற்கூலி முன்னரே கட்டவேணும். தயாளகுணமுள்ள தேசாபிமானிகள் தாங்களாய் நன்கொடைகளளிப்பதுமுண்டு. பத்திரிகைகளை நிறுத்தாமல் சரியாய் அனுப்பிக்கொண்டுவரவேண்டும் பிரயத்தினம், ஊக்கம், விடாமுயற்சி இதுகளுக்குத்தக்கபடி பத்திரிகைகள் செல்வாகும். பத்திராதிபருடைய வித்தியாசக்திக்குத்தக்கபடியே பத்திரிகைகள் விலையாகும். பலரும் அபிமானித்துப் போஷிப்பர். இவ்விரண்டுதொழிலும் உற்றுநோக்கில் ஒன்றுக்கொன்று அநேகமாய் ஒத்துஇருக்கின்றது. 'உழுதவன் கணக்குப்பார்த்தால உழக்குத் தானியமும் மிஞ்சாது" கையைமூடிக்கொண்டிருந்தால் ஏதோ பாக்கிறவர்களுக்கு கௌரவைதான். அதுபோல் பத்திராதிபரும் தான்படகஷ்டநஷ்டங்களையும் தனக்குண்டான செலவுகளையும் தனடைந்த வருமானத்தையும் கணக்கிட்டுப்பார்த்தால் உழக்கெண்ணெ வாங்கி உழக்கெண்ணெ விற்றால் மினுக்கெண்ணெ லாபம்போலும் யாதொரு பயனுமின்றி வியர்த்தத்திற்கே உழைத்ததாய் ஏற்பட்டு முடிகின்றது.

எமக்கு இயற்கையாயுள்ள பத்திரிகாபிமானத்தினாலும் பிரஜோபகாரஞ்செய்யவேண்டுமென்ற அபேக்ஷையினாலும், தமிழ் பாஷையின்மீது எமக்குள்ள ஆர்வத்தினாலும், அப்பாஷையை அபிவிர்த்திசெய்வதே நமது முக்கிய கருமமாயெண்ணியும், மேற்குறித்த கஷ்டநஷ்டங்களிருப்பினும் அவைகளனைத்தையும் பொறுத்துக்கொண்டு சென்ற 1903ஞ அக்டோபர்மீ 10வ யன்று நமது "பிரஜானுகூலன்" பத்திரிகையை வெளியிடத்துணிந்து முன் வந்தோமாயினும் 'நல்லகாரியத்திற்கு நாலாயிரம் விக்கினங்கள்" என்னும் பழமொழிக்கிணங்க போதுமான சந்தாதாரர்கள் சேராமலிருந்து வந்தமையால் குறிப்பிட்ட தேதியிற் பிரசுரிக்கமுடியாமற்போய்விட்டது. ஆகிலும் "முயற்சியுடையோர் இகழ்ச்சியடையார்" எனும் பழமொழியைச் சிந்தித்து இற்றைநாளளவும் முயற்சி செய்து வந்ததில், சேர்ந்திருக்கும் சந்தாதாரர்களின் தொகையானது எற்கனமே சேர்ந்துள்ள சந்தாதாரர்களின் தொகையைக்காட்டிலும் மிகச்சொற்பமாகவே இருப்பதாலும், இவர்களைக்கொண்டு பத்திரிகையை ஒழுங்காய் நடாத்துதற்குக்கூடாமையாயிருப்பதாலும், ஆகிய இவைகளை முன்னிட்டு வாரம்மார்முறை பத்திரிகை வெளிப்படுத்திவர முடியாதிருப்பதால் நமது "பிரஜானுகூலனை" மாதாந்த சஞ்சிகையாக்கி அதற்கேற்றபடி சந்தாவை மூன்று ரூபாயிலிருந்து இரண்டு

ரூபாயாகக்குறைத்து இரண்டுபாரம் சைஸில் 16 பக்கங்கள் கொண்டதாக புஸ்தகரூபமாய் மாதமொருமுறையாகத் தற்காலம் வெளிப்படுத்திப் பின்னர் நாளடைவில் சந்தாதாரர்கள் சேரச்சேர அப்போதைக்கப்போது இதின் அபிவிர்த்திக்குறிய விஷயங்களைக்கவனித்து பக்ஷமொருமுறைபகிரங்கஞ்செய்து இறுதியில் வாரப்பத்திரிகையாக்கி வெளியிடலாமென்ற கருத்துடன் இப்போது பிரசுரஞ்செய்திருக்கும் நமது 'அநுகூலனை" நமது நேயர்கள் அபிமானித்து "பலதுளிபெருவெள்ளய" என்பதைச் சிந்தித்து தங்களாலியன்ற மட்டும் கூடிய சந்தாதாரர்களைச்சேர்ப்பித்துத் தந்து "பிரஜானுகூலனுக்கு" அனுகூலஞ்செய்யும் "சர்வானுகூலர்கள்" எனும் நாமதேயத்தை அடையமுயற்சிக்குமாறு மிகவும் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். நமது பத்திரிகைக்குத் தற்காலம் சந்தாதாரர்களாய்ச்சேர்ந்திருக்கும் அன்பர்களனைவருக்கும் ஏனையபத்திராதிப சகோதரர்கட்கும் இருதயபூர்வகமாய் வந்தனமளிக்கின்றோம். சர்வலோக சரண்யராகிய ஜகதீசன் நம் எல்லோரையும் இரக்ஷிப்பாராக. மங்களமஸ்து.

பத்திராதிபன்.

பக்தி.

கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட எண்பத்துநான்குலக்ஷம் ஜீவராசிகளில் மானிடஜென்மம் வாய்ப்பது துர்லபம். "அரிதரிது மானிடராதலரிது" என்றார் ஔவையாரும். அது பூர்வஜென்மாந்திர சுகிர்த விசேஷத்தினால் நமக்குக் கிடைத்தது. இனி இந்தஜென்மம் கிடைப்பதரிது. இது அசாஸ்வதமாயிருந்தாலும் பகவத்பக்தி ரூபப்பிரயோஜனத்தை உண்டாக்குகிறது. பகுத்தறிவு என்ற விவேகசக்தி மனிதராய்ப்பிறந்தவர்களுக்கன்றி மற்றெந்த ஜெந்துவுக்கும் கிடையாது. அதுவே நமக்குக்கண். அந்தக்கண்ணில்லாதவன் கண்ணையுடைத்தாயிருந்தும் குருடனே. இந்த ஜென்மத்தில்தான் நாம சுவாமியின் பாதாரவிந்தங்களைச் சேருவதற்கேற்ற முயற்சிகளைக்கைபாடவேண்டியது. மண், பெண், பொன், இந்த மூன்றுக்கும் ஆத்துமாவிற்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லை. அதுகள் நம்முடன்கூட வரப்பட்டதுகளல்ல. நம்முடைய சாஸ்வத நிதியைத்தேடியடையும் உபாயத்தை நாம் கோறாமல் அன்னியர் சொத்தில் ஆசை வைத்து அலைகின்றோம். அந்த சாஸ்வதநிதியினால் அடையும் இன்பம அற்பமும் அழிவக்கும் துக்கத்திற்கும் கஷ்டதிற்கும் உரியதன்று. அது என்றும் சாஸ்வதமானது. அதையே மோக்ஷபதவி என்றும் சொல்லுவார்கள். அந்த பிர்ம்மானந்தத்தையடைந்தவன் வேறு துக்கங்களைக்கண்ணுற் பாரான். வேறுவிஷயங்களையும் மனதில் நினையான். அப்பேற்பட்ட சுகத்தையடையும்படிக்கான ஏதுவை உண்டாக்குகிறது பகவத்பக்தியேயன்றி வேறன்று. ஜகதீசனது கல்யாணகுணங்களையும் மகிமைகளையும், காதால் கேட்டு கண்ணால் பார்த்து அவர் பாதாரவிந்தங்களாகிய மோக்ஷபதவியை அடைவதற்கு பக்திசெய்யக்கடமைப்பட்டவர்களாயிருக்கின்றோம்.

அவ்விதம் பக்திசெய்வதற்கு இராகம், துவேஷம், காமம், குரோதம், லோபம், மதம், மாச்சரியம், இரஷிணை, அசூயை, டம்பம், தர்ப்பம், அக

ங்காரம்; இவைகளுடன் கலந்து வளராநின்ற பொய், கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல், கோபம், ஆகிய இவைகளை நெருங்கவொட்டாமல் தடுத்து சிறுகச்சிறுக பாசபந்தங்களையறுத்து ஜெனன மரணமென்னும் பெருந்துன்பங்களை ஒழித்து முக்தியையடைவதற்குச் சுலபமான வழியை ஜகதீசன் நமக்குக்காட்டியிருக்கின்றார். அதாவது, பிரதயத்தில் நல்லோர்களுடன் சகவாசஞ்செய்து சுவாநுபவமடைந்த சற்குருவின் பாதகமலங்களில் சரணமடைந்து; மனம், வாக்கு, காயம், எனும் முக்கரணங்களையும் அவருக்குத்தத்தஞ்செய்து அவர் அருளைப்பெற்று பிறகு குருவாக்கியத்தின்படி நமக்குக்கிடைக்கும் பிரயோஜனத்தை ஈஸ்வரார்ப்பணம்செய்து பகவத் கதாப்பிரவாகங்களில் சிரத்தைவைத்து அவர் குணாதிசயங்களை வர்ணித்து அவருடைய பாதாரவிந்தத்தையே சதாதியானித்து மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போலெண்ணி சன்மானித்தலானது ஜகதீசனின் கிருபாகடாக்ஷத்தைப்பெற்று நாம் கோரியமோக்ஷவீட்டையடைவதற்குத்தக்க ஏதுவாயிருக்கிறதென்றும், அப்பெரும்பதவியையடைந்தவர்களே இந்த உலகிலெடுத்தபிறவியைப்பயன்படச்செய்தவர்களென்றும், பெரியோர்களால் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பலநூல்களிலும்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சரிதை, கிரிகை, யோகம், ஞானத்தால் கடவுளின்அரியபதவியை ஆசிப்பார்கள். அப்பதவிவேண்டில் அப்பரமனருளை மறவாதேத்தும் மனதையுடையவர்களுக்கன்றி மற்றவர்களுக்கு அது எளிதில்கிடைக்கக்கூடியதல்ல. இந்த திடபக்திக்கு அவசியகரமான சாதனம் சித்தசுத்தி. சித்தசுத்தியாயிருந்து பக்திசெய்த அநேகபக்தர்கள் என்றுமழிவில்லாத மோக்ஷ சாம்பிராஜ்ஜியத்தை யடைந்திருக்கின்றார்கள். ஆனதால் நாம் பிரதிபலனைக்கோராது ஜகதீசனிடம் பக்திசெய்து முக்தியடைய முயற்சிப்போமாக.

அமைப்பு.

இந்தியா தேசத்திற்கு வடமேற்குத்திசையில் ஒரு அரசி தன் புருஷனாகிய பூவலன் புத்திர சந்தானமின்றி இறந்துபோனதால் ஒருபிள்ளையைச் சுவீகாரஞ்செய்துகொள்ள மனதுடையவளாய் தூரதேசத்தில் வசிக்கும் தன் பங்காளிகளில் ஏழைக்குடியானவனின் பிள்ளைகள் நால்வரைக்கொண்டுவரும்படி கோரியவண்ணம் ஆங்கிலேய ரெசிடெண்டுதுரை இரண்டாவது வகுப்பு வண்டியில் அந்தப்பிள்ளைகளை வைத்துக்கொண்டுவந்து அரசியின்முன் விடுத்தார். அரசி ஒரு மண்டபத்தை அலங்காரம்செய்து அதில் நான்கு மூலைகட்கும் நான்குவித சாமான்களை வைத்தாள். ஒரு பக்கத்தில் துப்பாக்கி முதலிய ஆயுதங்களையும், இனி ஒரு பக்கத்தில் அதிகவேடிக்கையான சாமான்களையும், பின்னொருபக்கத்தில் தின்பண்டங்களையும், வேறொரு பக்கத்தில் உத்கிருஷ்டமான சத்கிரந்தங்களையும் வைத்து இந்தப்பிள்ளைகள் நால்வரையும் அழைத்து இந்த மண்டபத்தில் ஜோடித்துவைத்திருக்கும் நான்கு வகையுள்ள சாமான்களில் உங்களுக்கும் வேண்டிய ஒரு சாமானை எடுத்துவாருங்களெனவே; ஒருவன் துப்பாக்கியையும் பட்டாக்கத்தியையும் எடுத்து வந்தான். அவனைப்பார்த்து அரசி நீ சேனாதிபதியாவாயென்றாள் (அப்படியே 1886ல் அந்தப்பிள்ளை சேனாதிபதியானான்) மற்றொருவன் வேடிக்கைசாமான்கள் சிலவற்றைக்கொண்டுவந்தான். அவனைப்பார்த்து நீ வேஷக்குருவஷ

ன் சிற்றின்பப்பிரியனென்றாள். இன்னொருவன் தின்பண்டங்களைத் தன் கைநிறைய வாரிக்கொண்டுவந்தான். அவனை நோக்கி நீ சாப்பாட்டு ராமன் சுகவாசியாயிருப்பாயென்றாள். (இந்த இரண்டுபிள்ளைகளும் இதேநிலைமையில் தான் இருந்துவந்தனர்.) கடைசியாக நான்காவதுபையன் நல்லபுத்தகங்கள் நான்கை எடுத்துவந்தான். ராசி அவனைப்பார்த்துக்கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு "மகனே நீ அரசாளப்பிறந்தவன்" என்று அந்தப்பிள்ளையைச் சுவீகாரஞ்செய்துகொண்டாள். அந்தப்பிள்ளைக்கு வயதுவந்து பட்டத்தைப்பெற்று இப்போது அரசாண்டுவருகின்றது. நம்நேயர்கள் இதன் தாற்பரியத்தைக் கிரகிக்கக்கடவர்.

நல்லுரை.

1 ஒருவருடன் பேசும்பொழுது மரியாதையாய்ப் பேசவேண்டியதுடன், எதேனுமொருபொருளை ஒருவரிடம் கேட்கும்போதும், அவ்விதகோரிக்கையின் முடிவில் "தயவுசெய்து" என்ற வார்த்தைகளைச் சேர்க்கவேண்டும்.

2 வீதிவழியே நடக்கும்போது அமெரிக்கையுடன் நடப்பதோடு, உபாத்தியாயரையாவது, பெரியோர்களையாவது சந்தித்தால் வந்தனம் அல்லது நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும்.

3 தெருக்களில் நடக்கும்போது விருத்தாப்பியர்கட்கும், பலஹீனர்கட்கும் வழிவிட்டு ஒதுங்கி நடக்கவேண்டியது.

4 உடுக்கும்வஸ்திரங்கள் உடுப்புகள் ஆதியவைகள் சுசிகரமாயிருக்கவேண்டும். வீண்பகட்டான ஆடைகளின்மீது ஆசைவையாதே.

5 தேகத்தை எப்பொழுதும் சுத்தமாய் வைத்திருக்கவேண்டியது. எங்குசென்றாலும் முகங்கழுவி கைகால்களைச் சுத்தஞ்செய்துகொள்ள வேண்டியது.

6. கீழ்ப்படிதலுக்கு ஆயத்தமாயிரு. ஒரு காரியத்தை இரண்டாவது தடவை உனக்குச்சொல்லும்படி இடங்கொடாதே.

7 உனக்கு மற்றவர்கள் எவ்விதமாய் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று நீ விரும்புவாயோ அதைப்போலவே அவர்களிடத்திலும் நீ நடந்துகொள்.

8. எவரையும் மனம் நோகும்படி பேசாதே. ஒருவரைப்பார்த்து பரிகசிப்பதும், நகைப்பதும், குரூரச்செய்கைகள் என்பதை மனதில்வை.

9 உனக்குத்துன்பம் செய்தவனுக்கு நீ மறுபடியும் துன்பஞ்செய்யாதே. அவனுக்கு நன்மையே செய். அவ்வித நற்செய்கைசெய்தவன் விஷயத்தில் நீ ஏன் மனவிரக்கம்பாராட்டக்கூடாது?

10 எடுத்த ஒருகாரியத்தை இனிது முடித்தபின் வேறொரு விஷயத்தை ஆரம்பிக்க முயற்சிக்கவேண்டுமேயன்றி, முதலிலெடுத்தகாரியம் முடியவில்லாதிருக்கும்போழ்தே அதை முடிப்பதை விட்டுவிட்டு வேறொரு காரியத்தை இடையில் நீ எடுத்துக்கொள்ளாதே.

11 துஷ்டர் சகவாசத்தைவிட ஏகாந்தமினிது. அற்பரிடத்தில் நேசம்வைப்பதைவிட கடவுளிடத்தில் அன்பைச்செலுத்தி சித்தசுத்தியுடனிருப்பது மிகவும் நன்று.

12 பிறர்மீது குற்றஞ்சொல்லத்துணிவதற்குமுன் நீ குற்றமற்றவனா என்பதை முதலில் யோசிப்பாயாக.

13 உன்னுடைய ஸ்வபொருள்களின் மீது உனக்கு இருக்கிற சிரத்தையே அயலாருக்கும் இருக்குமென்பதை உன்மனதிலிருத்தி பிறர்பொருளை நீ அபேக்ஷியாதிருப்பாயாக.

14 ஒவ்வொரு நாளின் வேலைகளை ஜாக்கிரதையாயும் மனசாட்சிக்கு ஒத்தவிதமாயும் நடத்து.

15 ஒரு நாள் பொழுதைப்போக்குவதற்கு மிதமாயும் நிஷ்கபடமாயுமிருக்க வேண்டும்.

16 ஒவ்வொரு தினத்திலுடையவும் சோதனை மயக்குகளிலிருந்து உன்னை நீ தற்காத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

17 மித்திரர்களின் கூட்டத்திலும், பெரியோர்கள் நிறைந்த சபையிலும் ஸ்திரீகளிருக்குமிடத்திலும், நீஇருக்கும்போதும்; நியாயாதிபதிகளிடம் வசனிக்கும்போழ்தும்; உன் நாக்கைப்பத்திரமாய்வைத்துக்காப்பாற்று,

18 ஏகாந்தமாயிருக்கும் சமயத்தில் உன் மனோபாவங்களை அடக்கி ஆளுகைசெய்.

19 துணைபுரியும் தேவகிருபையைத் தானே நீ ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் நம்பியிரு.

20 உன் மனதிலிருக்கும் இரகஸியத்தை வேறெவரிடத்திலாகிலும்செப்பி இதை யெவரிடமும் சொல்லாதே என்று கூறுவதைவிட அவிவேகம் வேறொன்றுமில்லை. உன்சொந்தமனமே அந்தஇரகஸியத்தைக்காப்பாற்றசக்தியற்றிருக்கும்போது அன்னியனுடைய மனம் அந்த இரகசியத்தைக்காப்பாற்றுமென்று நீ நம்புவது பேதமையன்றோ.?

சமயயுக்தி சாலவும் பெரிது.

டெல்லியை யாண்ட ஓர் மகம்மதிய அரசன் டெக்காணைச்சுற்றிவரும்போது பூனாவுக்கருகில் பீமநதிக்கரையில் டோலாபூர் என்ற கிராமத்துக்கு சமீபமாயுள்ள ஒரு ஆற்றைக்கடந்துபோக வேண்டியதாயிருந்ததால் தன் திருப்புகளின் வரவை யெதிர்பார்த்தவனாய் அங்கிருந்த மதியூகியும் சகிலனுமாகிய ஒரு ஓடக்காரனுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது இவ்வுலகத்தில் வசிக்கும் பிராணிகள் எதுவாயிருந்தபோதிலும் அதின் நிறையைக் கணக்கிடத்தன்னால் கூடுமென்று அவ் ஓடக்காரன் சொன்னதை இம்மகம்மதிய அரசன் கேட்டுத்தான் ஏறிக்கொண்டு வந்திருக்கும் யானையின் நிறையைச்சொல்லென்று வினவ, அதற்கு ஓடக்காரன் தனது படகின்மேல் அவ் யானையை ஏற்றி ஆற்றைக்கடக்கும்படி செய்யுமென அரசன் அதற்கிணங்கவும் உடனே

ஓடக்காரன் யானையைப் படகிலேற்றி அந்த பாரத்தால் படகு தண்ணீரில் அமிழ்ந்திருந்த அளவைக்குறிப்பிட்டுக்கொண்டு பின் யானையை இறக்கிவிட்டு அந்த நிறையளவுக்குக் கற்களை படகிலேற்றி நிறை சரிபார்த்துக்கொண்டு பிறகு கற்களை எடுத்துத்தனியே நிறுத்தி அதின் நிறையைத் தெரிந்துகொண்டு அம்மகம்மதிய அரசனுக்குத் தெரிவித்தான்.

ஓடக்காரன் புத்திசாதுரியத்திற்கும் யுக்திக்கும் அவனுடைய தீவிரமான பதிலுக்கும் மெச்சி அவனைப்புகழ்ந்துகொண்டு அவனுக்கும் அவன் சந்ததியாருக்கும் ஷை கிராமத்தை அம்மகம்மதிய அரசன் கோலாபூர் என்றபெயரால் இனும் சாசனம் செய்துகொடுத்தான்.

நம்மவர்களின் நிலைமை.

தற்சமயத்திலும் நமது தேசமிருக்கும் நிலைமையை உற்று நோக்கில் நெடு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே வெகு சீருஞ்சிறப்புமடைந்து நாகரீகத்தில் முதிர்ந்ததென நிச்சயிக்கலாம். நாகரீகத்தேர்ச்சியையும், நீர்வளம், நிலவளங்களின் மேன்மையையும்கருதியே, ஒருவர்மேலொருவராய்ப்பற்பலவரசாங்கத்தார்கள் ஆசைகொண்டுஇங்குவந்தும் கடைசியாகதற்காலத்திலரசாளும் ஆங்கிலேய கவர்ன்மெண்டார் தங்களரசாட்சிக்குள்ளாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கிலேயவரசாங்கம் நமது தேசத்திற்குக்கிடைத்தது நம்மவர்களின் அதிஷ்டவசமேயாயினும், அரும்பொருளகப்பட்டிருந்தும் அகமகிழ்ந்துண்டு களிக்காத லோபிகளின் தனத்தைப்போல, அங்கிலேயகவர்ன்மெண்டின் விசேஷத்தால் நமக்குக்கிடைக்கக்கூடிய பற்பல நன்மைகளும் கிடையாமல் வருந்துகின்றோம். நம்மவர்கள் சீரடைவதற்கு ஒருவரிடம்போய் குருசிஷ்ய கிரமமாகக்காத்திருந்து படிக்கவேண்டுவதில்லையே! நம்மையாளும் ஆங்கிலேயர்களின் ஒற்றுமையையும், விடாமுயற்சியையும், தேசாபிமானத்தையும்,நிதர்சனமாக நாம் கண்டுகேட்டுமிருந்தும் அவ்விஷயங்களை அனுசரித்துமேன்மையடையாமல், கண்ணிருந்துங்குருடர்களாயும்,காதிருந்துஞ் செவிடர்களாயும்,திடசரீரமும்,சுத்தமனமுமிருந்தும், அதனால் எவ்விதமேன்மையும் அடையாமலும், அடையப்பிரயத்தனிக்காமலும்,மிருகாதிகளிலும் கேடாக நம்முடைய காலத்தைக்கடத்துகின்றோம். எவ்வளவுகற்றிருந்தாலும், எவ்வளவு புத்தியுக்திகளிற்றேர்ந்தாலும், தேசாபிமானமற்ற மானிடர்கள் மானிடரேயாகார். உண்பதும், உடுப்பதும், குடிப்பதும், படுப்பதும், கெடுப்பதும், மற்றஇயற்கையறிவாலும், செயற்கையறிவாலுங்கிடைத்த ஊக்கத்தின்பயனால் சுயநயத்தைப்பாராட்டாமலுமிருப்பது மேன்மையாகுமா? அவ்வித இயற்கையறிவால் மிருகங்களும் பட்சிகளும் மற்றப்பிராணிகளுஞ் ஜீவித்து விருத்தியாகின்றன. அவைகளுக்கும் மனிதர்கள் மேலானவர்கள் என்பதற்கும் பொருளென்ன? தேசாபிமானமென்றால் என்ன? தாம்பிறந்த தேசத்தின்மீது அபிமானங்கொண்டு, தேசநன்மையை நாடி தம்மாலான பிரயாசைபடுத்துக்கொள்ளுவதாம். தற்சமயம் நமதுதேசத்தில் தேசாபிமானிகள் முன்னின்று அகற்றுவதற்குரிய ஏராளமான குறைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. அஃதாவது, நிலவரிஉயர்வால் மிராசுதார்கள் தாமரையிலை நீர்போல் தத்தளிக்குதல், வருமான வரியூரல்சேரிடும் துன்பங்கள், உப்புவரியினாலுண்டாகு

ம் நஷ்டம், பின்னும் தோலிருக்கச்சுளை விழுங்குவதுபோல், நமது சுதந்திரங்களைக்குறைத்துக்கொண்டே வெளியாகும் சட்டதிட்டங்களின் ஏற்பாடுகள், எவ்வளவு படித்திருந்தாலும் புத்தியாலுயர்ந்தாலும், இந்தியரை அவமதித்துக் கீழ்ப்படுத்துதல் முதலியன. இன்னும் பற்பல குறைகளுமிருக்கின்றனவன்றோ? மேற்காட்டிய குறைகளை அகற்ற இந்தியாவை ஜனனபூமியாகக்கொண்ட பிரஜைகள் யாவரும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேற்காட்டிய குறைகளால் இந்தியாவில் வாழும் அனைவருமே துன்பமடைகின்றார்கள்.

அத்துன்பத்தை அகற்ற தேசாபிமானிகள் ஆங்காங்கு தோன்றி சபைகள்வாயிலாகவும், பத்திரிகைகள்வாயிலாகவும், எடுத்துக்காட்டி நன்மை பயின்றுவருகின்றார்கள். மேற்காட்டிய பெருத்த விஷயங்களை கவனித்து அதை அகற்றும் வழியை நாட சாமான்னியர்களான நம்மால் எவ்வாறு கூடுமென்று அபிப்பிராயப்பட ஏதுவாகும். ஓர் மஹாரதத்தையிழுக்க எளியர், வலியர், பிரபுக்கள், என்ற பேதமின்றி ஒரே முகமாய் நின்று இழுத்து நிலைக்குக்கொண்டுவருவதுபோல் இவ்விந்தியா தேசமனைத்துக்கும், பொதுவான குறைகளாகு மிரதங்களை யிழுக்க, நம் இந்துதேசவாசிகளனைவரும் மனமொத்துழைக்கவேண்டும். அப்போதைக்கப்போது நிகழுங்குறைகளையும், அதனை யகற்றுமார்க்கங்களையும், அறிந்து கங்கணம்பூண்டு உழைக்கும், பத்திராதிபர்களின்மேன்மைகளையும், அவர்கள் புத்திக்கூர்மையினாலும்,ஊக்கத்தினாலும், திரேகப் பிரயாசையினாலும், பொருட்செலவையுங்கருதாதுவெளிப்படுத்தும் பத்திரிகைகளுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கும் சுவல்ப சந்தாவைக்கொடுத்து, அதனால் தேசவர்த்தமானங்கள், அதியற்புத சமாசாரங்கள், சட்டதிட்டஏற்பாடுகள், முதலிய விஷயங்களை அறிந்துநமக்காகப்பாடுபட்டுழைக்கும் பத்திராதிபர்களின் கையைப்பலப்படுத்தி, உற்சாகமூட்டி, அரிய பெரிய விஷயங்களை பத்திரிகைகளுக்குத்தீட்டி, அக்கிரமஞ்செய்யும் அதிகாரிகளை வாட்டி, தத்தம் மித்திராகளுககுக்காட்டி, சந்தாதாரர்களைக்கூட்டி, விருத்திசெய்துவந்தால் மேற்கூறிய விஷயங்கள் யாவும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல்தெற்றெனப்பலித்து குறைகள் யாவும் நீங்கி, நாம் முன்னுக்கு வரும் மார்க்கத்தைக்கொள்ள ஏதுவாகும். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

“தஞ்சைபுரிநேசன்.”

இதுவும் ஓர் விந்தையே!

திருச்சியில் வசிக்கும் இரத்தினசாமிபிள்ளை என்பவருக்கு பாலியமுதல் அண்டவாத உபத்திரவமுண்டு. அதற்கு அநேகவித சிகிச்சைகளைச்செய்துவந்தார். அண்டவாதத்தின் அடிகனம் தாங்கமுடியாத கஷ்டம். அதில் கோர்த்திருக்கும் துர்நீர்-தினவு நமச்சலைக்கொடுக்கும். மெல்லிய ஊசியால் நீரைக்குத்தி எடுப்பது சாதாரண வழக்கம். 1872 வருஷத்தில் சாதாரணமாய் மெல்லிய ஊசியினால் குத்தி துர்நீரை எடுத்துக்கொண்டிருக்கையில் தன்னையறியாது தற்செயலாய் ஊசி உள்ளுக்குள் சென்றுவிட்டது. உபத்திரவம் மிகுந்து ஆஸ்பத்திரிக்குப்போனதில், தகுந்த சிகிச்சையனைத்தும்

புரிந்து துற்நீரனைத்தையும் வெளியிலெடுத்து வியாதியைச் சொஸ்தப்படுத்திய இரணவைத்தியர் கண்ணுக்கு உள்ளே புகுந்துகொண்ட ஊசி புலப்படாமல் போய்விட்டது. அதுமுதல் 32 வருஷங்களாக உள்ளே சென்ற ஊசி தனக்குவேண்டிய அளவு இருப்பிடம் செய்துகொண்டு இஷ்டத்திற்கு இதமானபடி மீட்டுப்போக்காய் மனம்போனபோக்கு போய்க்கொண்டிருந்ததில், அந்த ஊசி எந்தெந்த இடங்களில் நிற்குமோ அந்தந்த இடங்களில் சிரங்குகள் காணுவதும், சீழ்வடிவதும், பொறுக்கமுடியாத நமைச்சலுண்டாவதுமாக இருந்துவந்தது. இவ்விதமாய் இவ்வளவென்று எண்ணிமுடியாத ஹிம்சைகளைச் செய்துவந்த இந்தத்திருட்டு ஊசியானது இற்றைக்குச்சின்னாள் முன்னர் ஒரு சிரங்கு வழியாய் தனக்குப்பாதை செய்துகொண்டு வெளியே புறப்பட்டது. 32 வருஷங்களாய் சரீரத்துக்குள் இருந்த இந்த ஊசி, துருப்பிடிக்காமலும் பளபளப்புடனும் புது ஊசியைப்போன்ற நிறத்துடனும் வெளிவந்தது மிகவும் விந்தைக்குரியதே.

"காணுதுரையேன்."

இதென்ன ஆச்சரியம்?

யாழ்ப்பாணத்தில் ஒருநாள் கடும்சிராத்திரியில் 5 பேர்கள் கூடி வாடகை மாட்டு வண்டி ஓட்டுகிற ஒருவனிடம்போய் இரண்டுமைல் தூரத்திலுள்ள தாங்கள் குறிப்பிட்ட வீட்டிற்கு வண்டி விடமுடியுமாவென்றுகேட்க, 5 ரூபாய் கொடுத்தால் வண்டி ஓட்டிவரமுடியுமென்று வண்டிக்காறன் சொல்ல, அதற்கு 5 பேரும் 5 ரூபாய் நோட்டு ஒன்றை வண்டிக்காறனிடம் கொடுத்து வண்டியிலேறிச்சென்றார்கள். பிறகு முன் சொன்ன 2 மைல் தூரத்திலுள்ள வீட்டிற்குச்சமீபமாய் போனவுடனே 3 பேரும் வண்டியைவிட்டு இறங்கிவிட மற்ற இரண்டுபேர்கள் வண்டியிலிருந்தபடியே திரும்பப் புறப்பட்ட இடத்திற்கேபோகவேண்டுமென்று சொல்லி வண்டிக்காறனுக்கு மேற்கொண்டு ஒரு ரூபாய் வாடகை கொடுத்து வண்டியில் வந்தார்களாம். வண்டிக்காறனுடைய வீடு சமீபித்ததால் வண்டியிலிருந்தவர்கள் இறங்கிப்போய்விட, வண்டிக்காறன் வண்டியை அவிழ்த்து விட்டுவிட்டு தன் வீட்டிற்குள் நுழைந்தவுடன் அவனுக்குச்சுரங்காண, மறுநாள் விடியற்காலையில் நேற்று இராத்திரி அவர்களிடம் வாங்கி முடிந்து வைத்திருந்த 5 ரூபாய் நோட்டும் 1 ரூபாய் ரொக்கமும் அவிழ்த்துப்பார்த்ததில் நோட்டும் பணமும் இல்லாமல் இரண்டும் வெறுங்கடிதாசியாகவும், அதில் வரைந்திருந்தது யாதெனில்; "எங்களை இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வராமல் இங்கிலீஸ்காரன் தடுக்கிறான், ஆனாலும் நாங்கள் விடமாட்டோம்" என்றுமிருந்ததாம். அதுமுதல், எங்குப்பார்த்தாலும் சுரம் சாதாரணமாய் நடமாடுகிறதாம். கெடுதலானசுரமாகக் காணப்படவில்லை. இனி பின்னுக்குப்பார்ப்போம்.

தேசஸஞ்சாரி.

சன்மார்க்க சரிதைகள்.

பூர்வகாலத்தில் தன்னுடைய தருமகுணமுள்ள அநேக செய்கைகளினால் தீனதயாளன் என்று அழைக்கப்படும் ஓர் உயர்குலவேந்தன் இருந்தான். அவன் தன்னுடைய அரண்மனையில் வாரமொருமுறை எல்லா ஏழை ஜனங்களையும் வரவழைத்து அவர்களுடைய கஷ்ட சுகங்களை விசாரித்து அவரவர்களுடைய அவசியத்துக்குத்தக்கபடி சகாயம் செய்துவருகிற ஒழுங்கான வழக்கத்தை வைத்திருந்தான். ஒருநாள் ஒரு ஏழை விதவை பதினைந்து வயதுள்ள சௌந்தரியவதியான தன் ஏகபுத்திரியுடன் அரசன் கொலுமண்டபத்திற்கு வந்தாள். அநேக மனுதாரர்களுடைய கூட்டத்தில் அவளுடைய முறைவந்தபோது அரசன் அவளுடையவும், அவள் குமாரத்தியினுடையவும், அபூர்வமான மரியாதையையும், கற்புத்தன்மையையும், அவர்கள் நடக்கும் கோலத்திலும் நோக்கத்திலும் கண்டுகொண்டு, தாராளமாய் அவளுடைய குறைகளைச்சொல்லிக்கொள்ளும்படி தேறுதல் வார்த்தைகளைச் சொன்னான். அவள் அதிக நாணத்துடன் கண்ணீர் சோர அடியில்கண்டபடி அரசனைப்பார்த்துச்சொல்லவாரம்பித்தாள். கிருபா சமுத்திரமாகிய வேந்தனே! என் வீட்டுவாடகைக்குப்பாக்கி நான் ஐந்துபொன் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. என் நிர்ப்பாக்கியமானது அதைச்செலுத்துவதற்கு எனக்கு வேறு வழியில்லாமலிருக்கிறது. என் புத்திரியாகிய இந்தப்பெண்ணை இதுபரியந்தரம் அதிகக்கவலை எடுத்துக்கொண்டு நீதி ஒழுக்கமான மார்க்கத்தில் படிப்பித்து வந்திருக்கிறேன். நான் குடியிருக்கும் வீட்டிற்குச் சொந்தக்காரன் என் குமாரத்தியைச்சோர மார்க்கத்திற்குக் கட்டாயப்படுத்தவேணுமாய் பயமுறுத்துகிறான். அது என் நெஞ்சைப்பிளக்குகிறது. அவனுடைய வாடகைப்பணத்தை எங்கள் நாணயமான உழைப்பினால் நாங்கள் சம்பாதித்து அவனுக்குச் செலுத்துகிறபரியந்திரம், இந்தக்கொடிய மனிதனுடைய துராகிரதத்திலிருந்து எங்களைக்காப்பாற்றும்படி உத்திரவுசெய்யவேண்டுகிறேனென்றாள். அவளுடைய மாசற்ற கற்புநிலைமையையும், மரியாதையையும் அரசன் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு அதைரியப்படவேண்டாமென்று சொல்லி உடனே ஒரு சீட்டு எழுதி அவள் கையில் கொடுத்து அதைக்கொண்டுபோய் தன் காரியஸ்தனிடம் கொடுத்தால் அவன் ஐந்துபொன் கொடுப்பான்; அதை வாங்கி வீட்டுவாடகைப்பாக்கியைச் செலுத்திவிடென்றான். உடனே அந்த ஏழை விதவைக்கு அதிக சந்தோஷமுண்டாய் அரசனுக்கு அநேகமுறை வந்தனம் செய்துவிட்டு அவன் காரியஸ்தனிடம்போய் அந்த சீட்டைக்கொடுத்தாள். அவன் அதைப்பார்த்து 500 பொன் கொடுத்தான். அவனுடைய செய்கைகளுக்கு அவள் ஆச்சரியப்பட்டு இது தன் நாணயத்தைப் பரிசோதிப்பதற்குச் செய்த ஒரு தந்திரமென்று பயந்து ஐந்துபொன்னுக்கு மேல் ஒரு காசுகூட வாங்கமாட்டேனென்றாள். அரசனுடைய உத்திரவின்படி 500 பொன் கொடுத்திருப்பதாய் காரியஸ்தன் பிடிவாதமாய் வற்புறுத்தியும், அவள் புத்தியிற்படவில்லை. கடைசியாக காரியஸ்தன் அவளை அரசன்முன் கொண்டுபோய் நடந்த சங்கதிகளைச் சவிஸ்தாரமாய்ச்சொன்னான். அந்த உதாரகுணமுள்ள அரசன் இதுகளைக்கேட்டு, உண்மைதான் 500 பொன் என்றுகைப்பிசகாய் எழுதிவிட்டேன், அந்தச்சீட்டைக்கொடு நான் திருத்திக்கொடுக்கிறேனென்று சொல்லி மறுபடியும் அந்தச்சீட்டில் எழுதி, அந்த

ஏழைவிதவையைப்பார்த்து, உன் மனசுத்தத்திற்கும், ஒழுக்கத்திற்கும், தகுந்த பிரதி பிரயோஜனத்திற்குப் பாத்திரமுள்ளவளா யிருப்பதால் உனக்கு 000 பொன் கொடுக்கும்படி உத்திரவு செய்திருக்கிறேன்; அதில் உன்றல் எவ்வளவு மீத்துவைக்கக்கூடுமோ அதை உன்மகள் கலியாணகாலத்தில் சீதனமாக அவளுக்குக்கொடு என்றான்.

ஈஜிப்ட்டு தேசத்து அரசனாகிய செசோஸ்ட்டிரிஸ் என்பவன் தான் சிறையில் வைத்திருந்த நான்கு அரசர்களையும் தன் இரதத்தை இழுக்கும்படி செய்தான். அந்த நால்வரில் ஒருவன் சதா அந்த இரதத்தின் சக்கரத்தைப்பார்த்தவண்ணமாயிருந்ததை, ஈஜிப்ட்டு அரசன் கருத்தாய்ப்பார்த்து, அப்படிப்பார்ப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்க அவ்வரசன், ஐயா சக்கரம் சுற்றுவதை நான் பார்க்குமிடத்து, இப்போது கீழேயிருக்கும் பாகம் தக்ஷணம் மேலாவதும், மேலாகயிருக்கும் பாகம் உடனே கீழாவதும், நம்முடைய செல்வம் நிலையாமை யென்பதற்கு அறிகுறியாயிருக்கிதென்றான். ஈஜிப்ட்டு அரசன் அதிக கருத்துள்ளவனானபடியால், அந்த சொல்லைத் தீர்க்கமாய் யோசித்து உடனே அந்த நான்கு அரசர்களையும் விடுதலைசெய்து அவர்களுடைய தேசத்திற்கு அனுப்பிவிட்டான்.

இவ்வுலக இன்ப நிலையாமை.

மனிதனுடைய விதிவசமானது சகலவாற்றலையும் தனக்கு மறுமைக்காகத்தேடவேண்டியிருக்கிறது.

இம்மையானதுஆசைக்கும் நினைவுக்கும் உடனே அனுபவபலனடைவது மிகவும் அரிதே.

ஆகையால் இக்குறைவுகளுக்கு நாம் நியாபகம் அல்லது ஒன்றுக்கு எதிர்பார்ப்பதாகிய மறுமையின் பலனையே நினைக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது.

ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் கொள்ளும் ஆசையானது அடிக்கடி தடமாடிப்போவதையும், ஆயிரம் விக்கினங்களால் தடுக்கக்கூடியதுகளை எதிர்பார்த்து சரிப்படாமையாயிருப்பதையும், தனக்குத்தானே தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

அன்றியும், பாவியத்தில் உலகத்தை வசியப்படுத்த நினைக்கும் நமது துணிவு வார்த்திகத்தால் குறைந்தபின்பு நம்முடைய ஆயுள்காலத்தில் நடந்தபோயிருக்கும உண்மையான காரியங்களையும், க்ஷணபமான அனுபவங்களையும் நினைத்து (பொழுதுபோக்க) காலங்கழிக்க நாம் சாதாரணமாய் பிரயத்தனம் பண்ணுகிறோம் அல்லது விரும்புகின்றோம்.

ஆனல் உலகம் துன்பத்தால் நிறைந்திருப்பதால் சந்தோஷத்திற்குண்டான சகலவழியும் கெட்டு மன அமரிக்கையும் தததளிக்கின்றது.

சென்றகாலத்திலே நமது எண்ணங்களை உபயோகிக்க வெகு (போதுமான) காரியங்கள் நடந்து அநேகஇடையூறுகளும், சஞ்சலங்களும், விளைந்திருப்பதால், அவைகளை நினைக்க மனது ஒப்பாமல், மனதில் அதுகளை வி

னைத்துக்கொள்ளப்பயந்து (அவைகளை மறக்கும்படி) மனிதர் சகவாசத்தையும் சந்தோஷகரமான காலக்ஷேபத்தையும் அபேக்ஷிக்கிறோம்.

தனக்குப்பாதிவயதான பின் பாலியத்தில் அனுபவித்த சுகங்களை நினைத்து விசனப்படுவோனொருவனுமில்லை.

ஆனாலும் குற்றமற்ற களிப்போடு சென்ற அநேக பகற்காலங்களும் யோக்கியதையான மகிழ்ச்சியோடு சென்ற அநேக இராக்காலங்களும், அவன் நினைவிற்கு வரும்.

அதிர்ஷ்ட வசத்தால் சித்தித்த அநேக நன்மைகளும் மனோவுற்சாகத்தால் செய்த அநேக கோலாகலங்களும், அப்போதவன் மனதில் வராமலிராதுகள்.

அன்றியும் அவன் பல வேலைகளில் உடன்பட்டவனாயும், அருமையும் கஷ்டமுமான காரியங்களில் பங்குபட்டவனாயும், செல்வத்தையும் வறுமையையும், அனுபவித்தவனாயுமிருப்பானாகில்; சிறுமையை எண்ணி மனந்தளராது சகித்ததையும், சம்பவித்த பொல்லாங்களைத்தையும் ஊக்கத்தோடு வென்றதையும், அந்தந்த தொந்திரவுகளை உபாயத்தோடு நீக்கியதையும், நினைத்து மேலான இன்பமடைவான்

சம்பவித்த பொல்லாங்கு நமது தப்பிதத்தால் வந்ததாயும், அதற்கு நாம் அஞ்சியதாயுமில்லாமல் அதை வென்றதினால், இனியொருகாலம் அதை நாம் நினைத்து அனுபவிக்கும் சந்தோஷத்தைவிட பெரிய சந்தோஷம் வேறொன்றுமிராது.

ஆனால் இவ்வகையான சந்தோஷத்தை நம்முடன்கூடியனுபவிக்க மிகவும் உரிததானவர்கள் இப்போதிறந்துபோயிருப்பதை நினைக்கும்போது அந்த சந்தோஷம் குறைந்தேபோகின்றது.

சிலவருஷங்கட்குள்ளே மனிதருள் வெகுபேர் மடிந்துபோகின்றபடியால் இவ்வுலகத்திலே நம்முடன் மருவியபேர்களும் சிறிதுகாலத்திற்குள் இறந்துபோகக்காண்கிறோம்.

ஒரு பெருங்கருமத்தை முடித்திருப்பவன், அதைச்செய்த விதங்களைச்சொல்லி முடித்தவுடனே அதற்காகத்தனக்கு உதவியாயிருந்தவர்கள் இறந்துபோனதை நினைத்து துக்கப்படுகிறான்.

சந்தோஷகரமாயிருந்தவர்களுடன் கூடியிருந்தவன் அந்த உல்லாச சந்தோஷமும், மகிழ்ச்சியும் அற்று இப்போதிறந்துபோயிருக்குமவர்கள் உயிருடன் இருந்தபோது எடுத்துக்காட்டிய நியாயங்களையும் சமயோசித உத்தரங்களையும் திடீரென்று நினைப்பான்.

பிதிரார்ச்சிதமில்லாமல் தன் பிரயாசத்தினாலே தனந்தேடிய வியாபாரி அந்தத்தனத்தைப்பிற்காலம் அனுபவிக்கத் தொடங்கும்போது, அக்கால சந்தோஷத்துக்கடுத்தவைகளை தன்னுடன் கூடி ஆலோசித்திருந்த பிரியமுள்ள நேசர்கள் இறந்துபோய்த் தனிமையாய் நின்ற தன்னிடத்திலிருக்கும் பொருளை நினைத்துத்துயரப்படுவான்.

வித்தையிலே நெடுங்காலம் உழைத்து அடைந்த யோக்கியதையால் வறுமையிலிருந்து நீங்கி உயர்ந்த வித்துவானாகினவன் தான் தேடிய ஐஸ்வரியத்தைக் கண்ணினால் பார்க்கவும், தான் செய்யும் உபகாரங்களைப்பெற்றுக்கொள்ளவும் அந்த உயர்ந்த அந்தஸ்திலிருந்து இறந்துபோயிருக்கும் தன் பழய சிநேகிதர்களை வியர்த்தமாய்த்தேடி மனம் வாடுகிறான்.

மனிதர் செல்வமெல்லாம் அல்லது இவ்வுலகத்திலடையும் இன்பமெல்லாம் இத்தன்மையாகிய குறைவு உள்ளதேதான்.

ஆதலால் எவ்வயதுடையோரும் தங்களுக்குறிய சந்தோஷத்தை மறுமையில் தான் அனுபவிக்கவேண்டியது. பாலியத்தில் நமக்கு சந்தோஷமளிக்க அதன் முன்னே நான் செய்திருந்ததொன்றுமில்லை. வீண் சஞ்சலமேயொழிய நடந்துபோனதை நினைப்பதால் வரும் பயன் ஒன்றுமில்லை. நமது நேசர்களும் அன்பர்களும் பந்துக்களும் பெற்றோர்களும் இறந்துபோய்விட்ட நினைவானது நாமும் அந்தப்படியே போக வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை அடிக்கடி நமக்குண்டாக்குகின்றது.

உயிருடனிருக்க நாம் பண்ணும் பிரயத்தனங்களெல்லாம் அப்போதைக்கப்போது அழிந்துபோகின்றனவென்றும், நாம் இருக்கும் உலகத்தை மற்றொருவருக்கு விட்டுவிட்டு, பூர்வம் இருந்து மறைந்துபோயிருக்கப்பட்ட எண்ணிறந்த ஜனங்களோடு நாம் சேரவேண்டுமென்றும், நமக்குப்பின் இருப்பவர்களும் சிலகாலம் நம்மைப்போலிருந்து ஆசையோடாகிலும், அச்சத்தோடாகிலும் இறந்து மறையவேண்டுமென்றும் நமக்குத்தெரிகின்றது.

தேகத்தோடுகூடிய உயிர் பிரிந்துவிட்ட பின்பும் நிறைவேறும்படி சில ஆசைகளை நாம் கொள்ளுகிறபடியால் அவனவன் தான் இறந்தபின்பு நடக்கவேண்டிய ஒவ்வொரு காரியத்தையும் தன் மனதிலே நினைக்கிறான்.

தங்கள் ஆஸ்திகளை இன்னார் இன்னாருக்கென்று எழுதிவைக்கவும், தங்கள் ஆயுள்காலமெல்லாம் பிரயாசைப்பட்டுத்தேடிய அவ்வாஸ்திகள் அழியாதிருக்க வழிதேடவும் நினைக்கிறார்கள்.

தேர்ந்த புத்திமான்களாகிய மற்றோர் தங்களுக்கினியுண்டாகப்போகின்ற புகழையும், தாங்கள் செய்த காரியங்களுக்கென்றுமழியாதிருக்கப்போகின்ற கீர்த்தியையும், தூரதேசத்து ஜனங்கள் தங்களைக்கொண்டாடப்போகுதலையும், இனிவரப்போகின்ற சந்ததியார் அந்த நன்றி பாராட்டப்போகுதலையும் நினைத்து உள்ளத்திற் சந்தோஷிக்கிறார்கள்.

ஆகையால் இறக்கும்போதுள்ள விசனத்தைத் தீர்க்கக் கிஞ்சித்தளவாகிலும் ஆற்றல் இவ்வுலகத்தில் உண்டாவதில்லை.

மறுமையில் அவ்வாற்றலுக்கு இடமுண்டு. அன்றியும் நமது சஞ்சலத்தையெல்லாம நிவர்த்திசெய்ய குறைவில்லாத பாக்கியம் அங்குண்டு. அந்த நம்பிக்கை ஒன்றே மனிதனுடைய முக்கியமானவாம். அந்த நம்பிக்கையொன்றே நியாயமானதாம். அது ஒரு நாளும் சதிசெய்யாதென்ற நிச்சயம் நமக்குண்டு. இவ்வுலகில் நாம் காணும் சகலபொருள்களும் சீக்கிரத்தில் அல்லது கொஞ்சகாலத்திற்குள் அழிந்துபோகக்கூடியதே.

பகுத்தறிவுள்ள மனிதஜாதிகளும் பகுத்தறிவில்லாத சகலவீட்டு மிருகங்களும், காட்டு மிருகங்களும், வீட்டில் வளர்க்கப்படும் பட்சி ஜாதிகளும் ஆகாசத்துப்பறவைகளும், எல்லா ஊர்வனநீர்வாழ்வனவும், மற்றுமுள்ள சகலஜீவகோடிகளும், ஒருகாலத்தில்தேவநிர்மாணத்தின்படிசாகவேண்டியதே.

வெகுகால உழைப்பினாலும் ஏராளமான பணச்செலவினாலும் கட்டப்பட்ட பிர்ம்மாண்டமான கட்டடங்களும் ஒரு காலத்தில் இடிந்துவிழுந்துபோகின்றது.

விலையுள்ள வஸ்திரங்களும் கிழிந்துபோகின்றன. எல்லாமரச்சாமான்களும் உடைந்துபோகின்றது. சகல இரும்பு சாமான்களும் துருப்பிடித்துக் கெட்டுப்போகின்றது.

பல உலோகங்களால் செய்யப்பட்ட சகல சாமான்களும் புழக்கத்தினால் தேய்ந்துபோகின்றது. பலமான யந்திரங்களும் அடிக்கடி ரிப்பேருக்கு வந்துவிடுகின்றது. பலமான புகைக்கப்பல்களிலும் ஒரு ஓட்டை உண்டாகிவிடுகின்றது. ஆயிரம் வருஷங்களாய் பூமியில் பலமாய் வேரூன்றிய

ருக்கும் பிர்ம்மாண்டமான விருக்ஷங்களும் புசல் காற்றினுல் வேரோடு பிடுங்கி எறியப்படுகின்றது. தேவனுல் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதவும் மனிதனுல் செய்யப்பட்டதுவுமான சகல பொருள்களும் அழிந்துபோகக்கூடியயதே. சூரிய சந்திர நக்ஷத்திராதிகள், ஆகாயம், பிரம்மாண்டமானமலைகள், சமுத்திரம் இதுகள் அழிவுக்குறியதாவென்று சிலர் கேட்கக்கூடும். சகலமும் ஈற்றில் அழிந்து மறைந்துபோகக் கூடியதென்பது நிச்சயமும் உண்மையுமானதால், நாம் ஆம் என்றே சொல்லுவோம். இதுகள் நமது ஆராய்ச்சிக்குக் கெட்டாத பொருள்களென்று நாம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம்.

இதுகள் நம்முடைய பரிசீலனைக்கு உட்பட்டதாயிராததினுல் அதைப்பற்றி தீர்மானிப்பது நமது தரமல்ல. இவ்வுலகத்தில் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனவும், மனிதனுல் உண்டாக்சப்பட்டதுவுமான சகல பொருள்களும் அழிவுக்கு உரித்தானதுதானென்று சொல்லிமுடிக்கவேணும். இந்த உலகத்தில் சாஸ்வதம் ஒன்றமில்லை. எல்லாம செல்லவேண்டியதே செல்வத்தின் பொருள். சீக்கிரமோ சற்று தாமதமோ பரிமள வாசனையுள்ள ஒரு புஸ்பத்தின் வாடுதலைப்போல், எல்லா கோர்ட்டு தீர்மானங்களும் மாறிவிடுகிறது. எல்லா சட்டங்களும் அடிக்கடி திருத்தியாகவேணும. மகா ஆலோசனைச் சங்கத்தின் ஏர்பாடுகளிலுங்கூட ஒரு குறை அண்டியிருக்கிறது. அதுபோல் இதுகளுக்கும் ஒரு நிச்சயமான காலவிதிகளைச்சொல்லுகிறோம்.

(இன்னும வரும்.)

விஞ்ஞாபனம்.

நமது அனுகூலனின் அபிவிர்த்தியைக்கருதி பத்து ரூபாய்க்குக்குறையாமல் அனுப்பும் உதாரகுணசீலர்கள் போஷகர்களெனப்படுவர். ஸ்வபாஷாபிவிர்த்தியைக்கோறும் தேசாபிமானமுள்ள கனவான்கள் முன்வந்துதவிபுரியுமாறு வேண்டுகின்றோம்.

நமது அனுகூலன் பல இடங்களிலும் பரவிவருகின்றனுகலான் விளம்பரங்கள் பிரசுரிப்போர்கட்குத் தக்க லாபம் கிடைக்கக்கூடியதாயிருக்கலாமென அபிப்பிராயப்படுகின்றோம். ஆகவே வர்த்தகர்கள் தங்கள் விளம்பரங்களை நமது அனுகூலனில் பிரசுரிப்பாராக.

நமது அனுகூலன் பிரதிமாதமும் முதல்தேதியில் வெளிவருவான்.

பதில் விரும்பும் நேயர்களும் வேறு எவ்வித காரணத்தைக்கொண்டாகிலும் எழுதுகிறவர்களும் ரிப்ளைகாரடிலேயே எழுதவேணடும்.

பத்திரிகை சம்மந்தமல்லாத ஏனைய விஷயங்களைப்பற்றி எழுதுகிறவர்கட்கும், ரிப்ளைகாரடாகிலும் ஸ்டாம்பாகிலும் அனுப்பாதவர்கட்கும், கண்டிப்பாய் பதில் எழுதப்படமாட்டா.

நமது அனுகூலனின் ஒரு வருஷ சந்தாவாகிய ரூபாய் இரண்டையும் முன்பணமாகச் செலுத்துவோர்கட்கு அருமையான க்ஷத்கிரந்தமொன்றும் இனமாய் அளிக்கப்படும்.

மாதிரி பத்திரிகை வேண்டுவோர் ஐந்து அரைஅணு ஸ்டாம்பு அனுப்புதல்வேண்டும்.

N. B. இவ்வேப்பிரல் மாதசஞ்சிகையே முதற்பத்திரிகையானதாலும், எம்மால்செய்யப்படவேண்டிய கடமைகளைப்பூர்த்திசெய்வதவசியமாயிருந்தமையாலும், மற்றும்பலஅலுவல்களாலும் இம்மதி முதல்தேதிபன்று வெளியிடத் தவக்கப்பட்டது

பிரஜானுகூலன் ஆபீஸ்
திருச்சிராப்பள்ளி

S. G. இராமாநுஜலுநாயுடு,
பிரஜாநுகூலன் பத்திராதிபர்.